

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012440
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118012440.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2019, v trestnej veci ods. U. U., pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Nt/31/2018 zo dňa 22.03.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného U. U..

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením pod sp. zn. 41Nt/31/2018 zo dňa 22.03.2019 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, v spojení s § 394 ods. 1 Trestného poriadku, zamietol návrh odsúdeného U. U., nar. XX.X.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom L., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/142/2015.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil jednak sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odsúdený považuje dané rozhodnutie za nezákonné. Opätovne poukazuje na to, že osobu s prezývkou „K.“ spomínal už pri svojej výpovedi na polícii s tým, že nevie uviesť jeho meno, priezvisko a adresu a tento bol prítomný pri spáchaní „údajného“ skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený, pričom tento svedok nebol v celom konaní vypočutý. Ide o novú skutočnosť, ktorá v pôvodnom konaní nebola známa, a preto boli splnené podmienky podľa § 394 ods. 1, 2 Tr. poriadku. Zo spáchania žalovaného skutku ho v oboch prípadoch usvedčajú len poškodení a je minimálne potrebné vypočuť svedka, ktorého prítomnosť na mieste činu potvrdzuje aj kamerový záznam. Svedkyňa G. O. uvádzal už v odvolacom konaní, avšak jej výsluch bol zamietnutý ako nepotrebný. Tento svedok tiež doposiaľ nevypovedal a okolnosti, ktoré by táto svedkyňa uviedla, by tiež spĺňali podmienky obnovy konania. Výpovede týchto svedkov by mohli sami osebe viesť, resp. by mali vplyv na iné rozhodnutie súdu o vine ako aj treste. Požiadal o zjednanie nápravy a povolenie obnovy konania v jeho prospech.

Obhajca odsúdeného sa domnieva, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania spĺňa zákonné podmienky a je potrebné mu vyhovieť. Dôvody, ktoré označil odsúdený vo svojom návrhu, sú novými skutočnosťami, s ktorými sa konajúci súd v pôvodnom konaní neoboznámil, a preto považuje rozhodnutie súdu za predčasné. Súd mal za povinnosť podrobne vypočuť odsúdeného na okolnosti, pre ktoré žiada výsluch svedkov Y. U., G. O. a T. Y. a až potom vyhodnotiť, či tieto výpovede by mali výpovednú hodnotu, ktorá by mohla privodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine a treste.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu, bolo v súlade so zákonom. Okresný súd vykonal na verejnom zasadnutí za splnenia procesných podmienok dokazovanie zákonným spôsobom a toto náležitým spôsobom aj vyhodnotil a odôvodnil. V priebehu konania vypočul odsúdeného, ktorý zotrval na svojom písomnom návrhu s tým, že navrhuje, aby vo veci samej bol vypočutý ako svedok T. Y., ktorého predtým poznal pod prezývkou K., a tento svedok mal byť prítomný na mieste činu a mohol by objasniť, čo sa tam dialo. Svedkov Y. U. a G. O. chce vypočuť preto, že pošk. W. mal prísť za nimi a povedať im, že ho dal zatvoriť zadarmo a že mal to na neho povedať a mal za to zaplatené. Zároveň navrhol vyhotoviť na poškodeného K. W. znalecký posudok z odvetvia psychológie, resp. psychiatrie.

Prvostupňový súd následne oboznámil listinné dôkazy zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/142/2015, pričom svoje uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania odôvodnil aj tým, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Ako nový dôkaz odsúdený prezentoval súdu návrh na vypočutie svedkov a návrh na vykonanie znaleckého dokazovania. Súd prvého stupňa zo spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/142/2015 zistil, že uvedených svedkov odsúdený navrhoval vypočuť už v pôvodnom súdnom konaní. Tento návrh bol Krajským súdom v Prešove zamietnutý, pričom tento súd k tomuto uviedol, že nepovažoval za potrebné vyhovieť návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom jeho otca a svedkyne G. O., pretože nešlo o osoby, ktoré by mali byť priamymi svedkami skutku. Aj krajský súd skutok považoval za spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi, a preto z výpovede navrhovaných svedkov by nebolo možné zistiť ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli skutok ešte spoľahlivejšie objasniť. Navyše v osobe otca obžalovaného ide o blízku osobu, u ktorej nieto záruky objektívnej a nezainteresovanej výpovede. Pokiaľ ide o osobu pod prezývkou K., obdobne aj vykonanie tohto dôkazu považuje krajský súd za nadbytočné, aj keď malo ísť o priameho účastníka skutkového deja, pretože od skutku už uplynula dlhšia doba, a preto je už len málopravdepodobné, aby si svedok túto udalosť presne, detailne pamätal, navyše osobu identifikovanú len prezývkou K., a preto je ťažko možné ho stotožniť a ako to už bolo vyššie uvedené, vzhľadom na to, že skutok považoval krajský súd za spoľahlivo zistený, skutočnosti, ohľadom ktorých by mala táto osoba vypovedať, považuje krajský súd už za dostatočne ostatnými dôkazmi objasnené, a preto je takáto výpoveď nadbytočná. Okresný súd mal na základe uvedeného zato, že pri návrhu na vypočutie uvedených svedkov nejde o dôkazy súdu skôr neznáme, resp. nejde o novú skutočnosť, ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného U. U.. Takisto ani navrhované znalecké dokazovanie, resp. jeho výsledky by nemali takýto vplyv. Ani okresný súd ani krajský súd v pôvodnom konaní, nemali pochybnosti o dôveryhodnosti pošk. W., skrze jeho psychický stav.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že U. U. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/142/2015 zo dňa 14. novembra 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.5.2017, sp. zn. 4To/10/2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, na skutkovom základe tam uvedenom, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov a šiestich mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Takýto stav však v predmetnej veci nenastal.

Vyhodnotenie predložených dôkazov odsúdeným nekorešponduje so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Z uvedeného dôvodu preto postup okresného súdu, ak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, je správny a zákonný.

Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali, podľa mienky odsúdeného, zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, a to že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste menovaného.

Je potrebné zdôrazniť, že v pôvodnom konaní sa konajúce súdy zaoberali aj teraz odsúdeným uvádzanými dôvodmi na obnovu konania, t. j. návrhmi na vypočutie svedkov „K.“, neskôr stotožnený odsúdeným ako T. Y., Y. U. a G. O., pričom sťažnostný súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia vo vzťahu k nevykonaniu týchto navrhovaných dôkazov, keďže si ich osvojil.

Záverom je tiež nutné konštatovať, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní založená na presvedčivých dôkazoch vylučujúcich akékoľvek pochybnosti. V priebehu trestného konania bol vypočutý poškodený K. W. ako aj ďalší svedkovia, pričom odsúdený bol riadne zastúpený obhajcom a mal aj možnosť ako v prípravnom tak aj v konaní pred súdom navrhovať „svojich“ svedkov.

Neobstojí ani námietka obhajcu odsúdeného, že okresný súd mal podrobne vypočítať odsúdeného k dôvodom výsluchu navrhovaných svedkov. Je totiž povinnosťou obhajcu pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Súdne konanie je vo svojej podstate kontradiktórne, a preto neprináleží konajúcemu súdu svoju aktivitou nahradzovať činnosť procesných strán, teda odsúdeného, jeho obhajcu ako aj prokurátora. Ak sa strana obhajoby domnievala, že je potrebné podrobnejšie vypočítať odsúdeného k dôvodom jeho návrhu na povolenie obnovy konania, mala v priebehu jeho výsluchu na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu umožnené takýmto spôsobom výsluch vykonať, čo ale zo strany obhajcu využité nebolo.

Krajský súd záverom len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby druhostupňový súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti preto sťažnostný súd riadny opravný prostriedok odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodný a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku tento zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.